

foc i lloc

L'almoïna

*El poder no canvia les persones,
sinó que mostra com són realment*

DELFI **ROCA**

El mal ja està fet. Que la primera decisió de la majoria comunal d'Encamp hagi estat apujar-se el salari amb excuses peregrines mostra la visió que del servei a la comunitat tenen aquests integrants de DA. Però que a més a més decideixin abaixar el salari de la minoria comunal diu encara més de la seva visió de la política. Per ells la minoria deu incloure la resta de les persones d'Encamp a qui han empobrit. I m'explico. Davant de la lògica onada d'indignació i alarma social han rectificat buscant una sortida grotesca, probablement per evitar el ridícul d'haver d'assistir a la festa del porc on empassar-se una escudella de Sant Antoni del porquet amb regust de denúncia. Ara pretenen destinar la nova tretzena paga a fins socials de la parròquia triats per ells. Dit altrament, han agafat diners públics per destinar-los a una almoïna mirant de treure'n rèdit polític pintant el greu error amb una mica de vernís solidari. En definitiva, s'han apujat el sou amb els diners de tots, empobrint-la resta, per utilitzar-los en quelcom que s'hauria de fer igualment per responsabilitat política i social. Escoltin. L'almoïna, si es fa, és amb diners propis i molta discreció. Altra-

ment és pur màrqueting i fins i tot desgrava. Sobre la minoria socialista, que va fer un paper ben galdós votant favorablement per la candidatura presentada des de Demòcrates per Andorra (DA), ara poden veure el pa que s'hi dona a DA. Potser els va convèncer la referència feta pel cònsol Torres, en el seu parlament de presa de possessió, a una famosa màxima del *Manual Digest*, la que recomana governar amb "austeritat, contenció i prudència". Sembla que per a DA l'interès propi és la fita on comença l'interès general. Els vull recordar que perquè un país prosperi, les institucions polítiques i econòmiques han de prendre decisions que incentivin l'activitat econòmica del sector privat. Apujar-se els salaris produeix l'efecte contrari. Podent ser incloent, la majoria de DA és excloent. Podent distribuir el poder de forma més àmplia entre totes les formacions presents, respectant els votants, s'han estimat més concentrar-lo en uns pocs per així poder manipular la institució, explotant les persones, forçant al màxim les costures de l'Estat de dret i desincentivant l'activitat econòmica en enviar un senyal inequívoc de caciquisme al sector privat.